

ADOpteer een KIP

In de natuur- en milieuwereeld doet zich een aantal opvallende trends voor. Nadat lange tijd 'klassieke' organisaties zoals Natuurmonumenten, de Waddenvereniging en Het Limburgs Landschap een forse groei hebben doorgemaakt, is de belangstelling thans tanende en brokkelt hun ledenaantal af. En, eerlijk gezegd, ook de groei bij het ledenaantal van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg is er zo langzaam wel uit. Een organisatie als Shell die zich de laatste jaren heeft ontwikkeld als een milieubewuste onderneming met een maatschappelijk verantwoorde bedrijfsvoering, wordt door de eigen aandeelhouders tot de orde geroepen, en gesommeerd zich te richten op maximalisering van de winst, ook al gaat dat ten koste van natuur en milieu. Vanuit de politiek zijn er geluiden richting terreinbeherende instanties om niet bezitterig te zijn, en soepeler om te gaan met hun natuurrijke grootgrondbezit door dat ter beschikking te stellen voor commerciële doeleinden. Er is een trend naar 'ieder voor zich, en God voor ons allen', zou je zeggen.

Toch lijkt dat niet helemaal het geval te zijn. Er is ook een andere trend gaande. De wekkerradio wekt mij altijd even voor zeven, en dan luister ik onvermijdelijk naar de reclamespot vlak voor het nieuws. "Adopteer een kip" hoorde ik onlangs aanprijzen. Ik dacht dat het een grap was, al begreep ik de clou niet meteen. Tot ik er achter kwam

dat op het 'Foster Parents'-gevoel wordt ingespeeld om de misstanden in de bio-industrie aan te pakken. De gelijknamige website doet de formule uit de doeken: "Letterlijk rekening houden met het welzijn van kippen en tegelijk de afschuwelijke kip-ei situatie in de bio-industrie doorbreken", staat er. Dat 'letterlijk rekening houden' betekent inderdaad dat u een rekening moet openen en 1000 euro moet storten. U krijgt zelfs geen rente. Die gaat naar projecten die bijdragen aan een duurzame samenleving. En de Triodosbank pikt er natuurlijk ook een graantje van mee, want wie moet dat anders allemaal organiseren?

Een ander recent initiatief is Nútópia. Ook hier word je 's morgens al vroeg op attent gemaakt. Het gaat om een nieuw opgerichte omroep, waar je lid van kunt worden. Nútópia probeert via radio en TV de integrale aandacht voor natuur- en milieu te versterken. De argumentatie erachter is dat steeds meer organisaties merken dat aandacht voor hun werk gekocht moet wor-

den. Dan maar beter een eigen omroep voor een goed doel opgericht. Met de nodige betalende leden uiteraard.

Geld is de motor van onze samenleving, dat weten we al lang. Wanneer het economisch wat minder gaat, zal in totaal niet gauw méér geld aan een bepaald doel besteed worden. Als zich bij u in de buurt een nieuwe bakker vestigt, gaat u niet méér brood eten. Het lijkt erop dat het initiatief van de een ten koste gaat van het vaak moeizaam tot stand gebrachte werk van de ander. Positief is ongetwijfeld dat er hernieuwde en creatieve aandacht is voor natuur en milieu. Een goede zaak dus. De keerzijde is echter dat het vaak 'oude wijn in nieuwe zakken' betreft, en dat daarmee de doelmatigheid van de boodschap beperkt blijft.

De milieubewuste burger is van nature gekant tegen de consumptiemaatschappij. Hoewel hij wars is van het marktdenken drukken de moderne media hem steeds meer in de hoek van gewone consument om wiens aandacht gestreden wordt. Onder andere door in te spelen op al dan niet valse sentimenten, zoals vaak gebruikelijk in de reclamewereld. De consument moet een kip adopteren om zijn geweten een beetje te sussen. Want kennelijk is het zo dat als je weet dat een kip zich een levenlang kiplekker heeft mogen voelen, het minder bezwaarlijk is om hem daarna op te peuzelen. Het geeft iedere bewus-

te hap een minder vieze bijsmaak. Eigenlijk is het om kippenvel van te krijgen. Dat eet je dan ook maar niet op en leg je netjes langs de rand van het bord.

Ervoor zorgen dat het bestaan van dieren in de bio-industrie 'menswaardig' is, is belangrijk, maar ligt mijn inziens vooral op het bord van de overheid, die zich druk maakt over versterking van normen en waarden.

Overigens, wat het adopteren betreft, is mijn advies: adopteer een Korhoen. Die zijn er nog maar weinig, dus dat betekent veel geld per hoen. Dat geld is hard nodig om de drastische maatregelen te bekostigen die het voortbestaan van deze soort in ons land mogelijk moeten maken. Vindt u een korhoen een dom beest, adopteert u dan een Patrijs, Kwartel, een Porseleinhoen of voor mijn part een Waterhoen. Maar geen kip, alstublieft.

Frans Coolen